

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 285. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568368528/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

At troe den uundgaaelige Død et Onde, er i mine Tanker gudsbespotteligt.

Intet i denne Verden kan jeg mindre begribe, end den *Angest for at døe*, som man paastaar almindelig. Lad det staae derhen, om der paa hin Side venter os noget *bedre* eller noget *værre*; sikkert venter der os *noget andet*. Hvorledes gaaer det til, at den Mennesket naturlige Nysgierighed i denne Punkt ikke længer ytrer sig? Jeg troer, at om jeg endogsaa var nok saa vis paa Helvede, jeg tilsidst dog ikke kunde bare mig for at længes efter denne Forandring, efter denne nye Tilstand, var det og blot for at komme efter hvad *Helvede* egentlig er? Evig at leve her paa Jorden – uophørlig at fortsætte det Liv, vi her kiende, selv det lykkeligste – vilde for mig være den gyseligste Fordømmelse.

Usigelig gerne vil jeg henglide i din Strøm, velkomne Dødt – sagde jeg – usigelig gjerne vil jeg ombytte det grovere Støv med et finere. Vel kiender jeg ikke dit Udløb, veed ikke om din Munding falder i det caspiske Hav, i Middelhavet, eller Oceanet paa hin Side – men hvor den og falder, falder mit Væsen aldrig ud af den evigrunde, milde beskyttende Faderhaand, hvori hvert Hav er en Draabe.

Dog – blev jeg ved, i det *Schweitz* randt mig i Tankerne – er det mueligt, venlige Engell saa sluk først ganske din omvendte Fakkell paa een af Alpernes Toppe! – Det bares mig for, som om Flodguden smilede Ja! – og jeg reiste mig op af mit eensomme Sæde paa Bredden af det maanskinnende Vand, hvor jeg havde henslængt mig i den landlege Naturs Arme, og gik hen til de andre i det tæt derved liggende Huus, hvor vi vexlede Heste. Adskillige Høstfolk havde samlet sig her, for at dandse. De indbøde os til at tage Deel i deres Lystighed; vi spiste med dem; og kjørte bort, ledsagede af deres bedste Lykønskninger.

Strax uden for Appelweier, en Miil fra Kehi, saae vi i det stille, klare, herlige Maanskin allerede det høie *Münster-Spiir*. Ved Midnat foere vi ind i Staden *Kehi*. Vi fandt Vagt uden for Postgaarden; men ingen Plads. Kudsken vidste ingen Raad til Huuslye for os, ham og Hestene. Medens denne Forlegenhed opholdt os, underholdt jeg mig med de vagthavende Soldater om Urolighederne i Strassburg og *Beaumarchais Trykkerie* her. Af 28 Pres-

ser, som sysselsatte 400 Hænder med den tredoppelte Udgave af *Voltaires* Værker, er for nærværende Tid kun een i Gang. Den hele glimrende Speculation er gaaet overstyr.

Vi maatte paa Lykke og Fromme vandre den hele lange Vei tilbage til den *gyldne Ørn*, hvor vi efter at have steeget, gaaet, skumplet og gispet i een og tiue Timer, saa aldeles døde, som det efter al Sandsynlighed er mueligt at være det i denne Verden, begravede os alle tre i een Seng, da der ikke var flere tilrede.